

עלון מס' 221
א-ב תשרי התשע"ג

ראש השנה

"מודיע לא בא בן
ישי, גם תמול גם
היום"

יום ט' דראש השנה,
"גם היום" - יום ב'
של ראש השנה?
הרי בילימס טלו ישראל
קדושים, לתעוררים
כולם ועושים תשובה.
ולדוע לאחר
פעמי לבשר?
על זה עונה הפסוק:
"אל הלחם", לפני שגם
תלול גם היום צעקנו
רק על הפרנסה
ולא על גילוי כבוד
שלים בעולם.

~ לתוך ולתוך האור ~

זמני החג
(לפי אופק אשדוד)

בניסיה: 18:23

יצאה: 19:19

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

לה"י

"מחודדין בפיר"...

שיחי דברי מורה

"הלא פרוס לרעב לזומק ועניים מרודים תביא בית" (ישעיה נח, ז)

כשם שמזנותיו של אדם קצובים לו מראש השנה
כך חסרונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה,
זכה הלא פרוס לרעב לחמך, לא זכה ועניים מרודים תביא בית.

ר' יהודה ברבי שלום

אמר להם ר' יוחנן: "אל תיקאו שתפסידו
יותר מעות, רק שיש לי עוד אצלכם שבעה
עשר דינרים, זה יקח הקיסר".
אמרו לו: "מנין אתה יודע כל זאת?"
אמר להם: "כי כן ראיתי בחלומי". אמרו לו:
"ולמה לא אמרת לנו מתחלה שכך חלמת
והיינו נותנין הכל...". אמר להם: "לא גיליתי
כדי שתעשו את המצווה לשם שמים..."
עדיף שנפסיד את רכושנו על המצוות ולא על
דברים שוליים..

מעשה ברבן יוחנן בן זכאי, שראה בחלומו,
במוצאי יום הכפורים, שבני אחרותו יצטרכו
להפסיד בשנה זו שבע מאות דינרים. הלך
וכפה אותם בדברים כל השנה וגבה מהם
צדקה, ונשאר עוד אצלם שבעה עשר
דינרים (מהשבע מאות) שלא גבה מהם.
וזה היה בערב ראש השנה. כשהגיע ערב
יום הכיפורים שלחו מן הקיסר ולקחו
אותם.

ברוך ה' יום יום..

מעשה בבעל שם טוב הקדוש שפגש את חייקל, שואב המים של העיירה, שהתהלך
לו בסמטאות עם האסל והדללים הכבדים על כתפיו, ושאלו: "מה שלומך ר' חייקל?",
"אוי! נאנח ר' חייקל כשהוא מוריד את האסל מעל כתפיו, ומוחה את הזיעה הניגרת
על מצחו, "קשה לי מאוד, אני כבר לא צעיר, ונגזר עלי להסחב עם דליו מים כבדים,
לטפס עד קומות גבוהות ובשכר זה כמה אני מקבל? בקושי כמה פרוטות עלובות,
כמה מר הוא גורליו!"

למחרת שוב פגש בו ושאלו: "מה שלומך היום, ר' חייקל?", "הו, ב"ה!" חייך ר' חייקל,
"למרות שאיני צעיר אני עדיין מצליח לשאת את האסל והדללים הכבדים,
ומטפס עד לקומות גבוהות. אומנם איני מרוויח מעבר לכמה פרוטות אך בכל זאת
אני מתפרנס בכוחות עצמי ואיני נופל לטורח על זולתי, כמה שפר חלקי...".
כששמע זאת הבעש"ט אמר: "עתה התיישבה לי הסתירה בין מה שאמרו חז"ל
"מזנותיו של אדם קצובים לו מראש השנה עד ראש השנה", "ומצד שני אמרו
"אדם נידון בכל יום" - הכיצד? אומנם מזנותיו של אדם קצובים לו
מראש השנה לכל השנה, אך בכל יום אדם קובע מחדש כיצד להתייחס אל הדברים,
בקושי או בקלות.

ימי הפורים בהלכה ובאגדה

מי יזייה ובי ימות..

מעשה באיש אחד שבא לרב הלל מקולומי והתאונן בפניו שעני מרוד הנו ואין לו במה לחיות.
השיב לו ר' הלל: פלא בעיני, אני הנני דואג שאין לי במה למות זאת אומרת שאין לי מצוות
ומעשים טובים ואילו אתה ממה הנך דואג? שאין לך במה לחיות! ?
וזהו פירוש המילים מי יחיה ומי ימות? האחד דואג במה לחיות ואחד דואג במה ימות..

שיח צדיקים

"באין מליץ יושר"
מול מגיד פשע.."

וצדקנו במושפט

כאשר מזכיר האדם
שאינו לו מאומה
והוא אינו מחזיק את
עצמו כצדיק גדול,
תעמוד לו עובדה זו
ותמליץ בעדו במושפט.

ומתוק האור

זכות הלימוד בעלון להצלחת זיוה נעה בת דוד כהן הי"י

המלך...

לב מי לא ירא בעמדו למשפט לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, המלך היושב על כסא רם ונשא אשר קוצב לו את חייו ופוסק את כל שיארע עמו בשנה הבאה? מי אינו חש ברטט החולף בו בעת אמירת "המלך"? ובכל זאת, לו היינו מצליחים להרגיש את הפחד והמורא כפי שמרגיש אדם בשעה שהוא עומד לפני מלך בשר ודם למשפט היינו נראים אחרת...

הח"ח זצ"ל סיפר כי בעיתון נכתבה ידיעה על בן ישיבה שנתפס על ידי הרוסים ברחוב וכהרגלם בקשו להרגו ללא משפט... הם שלפו רובה וכוונו לעבר הבחור, אך בדרך נס לא הצליחו לירות, הם הוסיפו לנסות בדרכים שונות, אך באורח פלא לא נפלטה אף ירייה מהרובה... לבסוף, הודו אף רשעים אלו, כי כוח עליון מעכב בעדם. והם הביאו את הבחור למשטרה, שם שחררו אותו ללא כל פגע...

כאשר יצא הבחור לחופשי נדהמו כל מכריו בראותם אותו- באותה רבע שעה שבה נסו הרוצחים לירות בו, הלבינו כל שערות ראשו...

זאת התביעה עלינו - סיים הח"ח זצ"ל - פחד מוות מוחשי ניכר היטב על האדם, ואם כן מדוע ביום הדין הגדול והנורא לא מלבינות שערות ראשנו מרוב פחד המשפט הנורא שעומד לפנינו...

ומתוק האור

"מוזשבות אדם ותזובולותיו"

ויצרי כל מעללי איש לכל אדם מוזשבות ותזובולות"

מה ההבדל ביניהם? מסביר ה'מטך חכמה': **מחשבות האדם** הכוונה לקנאה תאוה וכבוד, אשר בהם הוגה האדם במוחו...

תחבולות, אלו חבילות של עבירות שעושה האדם. ומה הם "יצרי מעללי איש"? לפעמים, אין לאדם יצר הרע, מה הוא עושה? לדוגמא, צופה בסרטים ואפילו אם זה סרט במחשב בבית שעבר בקורת והוא 'בסדר'. מאותו רגע האדם מקבל יצר הרע חדש שלא היה מוכר לו עד עכשיו יצר הרע לסרטים.. כך יוצא שלאחר שהאדם כבר עשה מעללים הוא מקבל יצר הרע..

ומתוק האור

לא אומרים "כי אתה שומע תפילת כל לב"

אלא "כי אתה שומע תפילת כל פה"

כל מילה של יהודי זה יהלום,

הכל מופקד אצל בורא עולם ויבוא יום ויצמחו מזה פירות...

הגר"ש פינקוס זצ"ל

במעשים פשוטים שאנו עושים היוז

כאן השכחה בבוקר מוקדם אגפ"ה או שביג גאווה

נחשב לנו כעקידת יצחק...

הש"י הקדוש

פינת ההלכה

הרב דב ניסים עלי"ט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

יום טוב שני של ראש השנה

אסור להכין מיום טוב לחול ואף מיום טוב ראשון ליום טוב שני (בחזק-לארץ). ואף מיום טוב ראשון ליום טוב שני של ראש השנה אסור להכין, שהרי עשו יום טוב שני רק מספק (שלא ידעו באיזה יום יבואו עדים שעל פיהם יקדשו את החודש) ובאמת רק אחד מהם קדוש.

ובפרט בזמנינו שיש לנו לוח שנה קבוע (ואין מקדשים את החודש על פי עדים), יום טוב ראשון הוא העיקר ואין להכין ממנו ליום טוב שני. ולפיכך:

א. אסור לעשות שום מלאכה, כגון לאפות או לבשל מיום טוב הראשון לצורך יום טוב השני, עד צאת הכוכבים של יום טוב הראשון דהיינו שעה 19:10 לערך.

ב. גם דבר שאינו מלאכה רק טרחה בלבד, כגון עריכת השולחן והדחת קערות וצלחות, אסור לעשות מיום טוב הראשון לצורך יום טוב השני. ומכל מקום בדברים אלו שאינם מלאכה ממש, במקום צורך אפשר להקל לעשותם משקיעת החמה, דהיינו שעה 18:50 לערך.

ג. פעולה שאין בה טרחה ואינה אורכת זמן, ואין שהות מספקת לעשותה בצאת היום, מותר לעשותה ביום טוב הראשון לצורך יום טוב השני. ולכן מותר להוציא מאכלים מהמקפיא ביום טוב הראשון, בכדי שיפשירו לצורך סעודת יום טוב השני.

כאשר אדם עושה מעשה רע ומתרחק מה' וגוזרים עליו מהשמים יסורים אין זה בתורת נקמה חלילה אלא לקרבו אל ה' וכאשר אדם מתעורר ומתפלל לבורא זהו הקירבה הטובה ביותר ואז אין צורך כבר ביסורים..

אוצרות התורה

אמרו הראשונים: אף מי שנכתב ונחתם בר"ה בין הרשעים חלילה, מכל מקום אם יבכה ויעשה תשובה באותו היום יקרע גזר דינו ויכתב בספר חיים טובים בין הצדיקים..

אוצרות התורה

"למענך א-להים חיים..."

עיקר בקשתינו צריכה להיות לחיי נצח ומה שמתפללים על חיי העולם הזה, ישים מגמתו כדי שיוכל לקיים התורה ויוכל לעשות נחת רוח לבורא..

יערות דבש